



Μαθητές σε ρόλο Διπλωμάτη

Επιτροπή για τα οικονομικά, κοινωνικά και Πολιτιστικά δικαιώματα

Θέμα: «Το δικαίωμα στη σωματική και ψυχική υγεία»

Κράτος: Βουλγαρία

Εμπειρογνώμονας: Έλενα Φραγκισκάτου

Το σύστημα υγείας στη Βουλγαρία είναι ιδιαίτερα συγκεντρωτικό, βασίζεται στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση υγείας (SHI) των πολιτών. Οι πολίτες, έχουν δωρεάν πρόσβαση στη χρήση των υπηρεσιών υγείας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας, σε δημόσιες δομές, παρέχοντας ένα βασικό πακέτο ιατροφαρμακευτικής κάλυψης. Η χώρα μας, έχει μικτό σύστημα χρηματοδότησης δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Στη Βουλγαρία το δικαίωμα στη σωματική και ψυχική υγεία προστατεύεται από συνταγματικές και νομοθετικές ρυθμίσεις. Η Βουλγαρία είναι μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) από τις 14/12/1955, κράτος –μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από 1/1/2007 και μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ). Οι μεταρρυθμίσεις, που εισήχθησαν τα τελευταία 10 χρόνια επέκτειναν το φάσμα παροχών υγείας, η παιδική θνησιμότητα έχει μειωθεί (5,6%), το προσδόκιμο ζωής στη Βουλγαρία αυξήθηκε συνολικά από 71,6 έτη το 2000 σε 73,6 το 2020. Στις πόλεις, τα μεγάλα νοσοκομεία διαθέτουν εξειδικευμένο προσωπικό, και απαραίτητο εξοπλισμό σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, όχι όμως και στις πιο αγροτικές περιοχές. Μπροστά στις προκλήσεις του μέλλοντος, η πρόληψη και η ετοιμότητα σε διεθνές επίπεδο έχουν μεγαλύτερη σημασία από την αντιμετώπιση των λοιμωδών νοσημάτων. Επιπρόσθετα, τα κράτη –μέλη θα πρέπει να συνεργαστούν με τους αρμόδιους φορείς με σκοπό τον εντοπισμό των λοιμωδών νόσων, να διαθέτουν τεχνολογίες για την βελτίωση της επιδημιολογικής παρακολούθησης των ασθενειών, να ανταλλάσουν πληροφορίες, και να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα έγκαιρα, για την διαχείριση από κοινού των λοιμωδών νόσων παγκοσμίως. Η εφαρμογή του Ευρωπαϊκού προγράμματος εμβολιασμού θα βοηθήσει στην εκρίζωση και στον έλεγχο των ασθενειών.

Το ευρωπαϊκό πλαίσιο δράσης του ΠΟΥ για την ψυχική υγεία 2021-2025, και σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία (EU- OSHA), τα κράτη –μέλη θα ήταν χρήσιμο να διασφαλίζουν την ψυχική υγεία των εργαζομένων τους, χωρίς

ρατσιστικές συμπεριφορές, που βλάπτουν την ψυχική υγεία, να εφαρμόζουν πολιτικές και συνεκτικές στρατηγικές για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Να χρησιμοποιούν τους υπάρχοντες πόρους και μέσα για την επίτευξη των καλύτερων αποτελεσμάτων, να παρέχουν αποτελεσματικές υπηρεσίες σε αυτούς που τις χρειάζονται (κυρίως σε επίπεδο κοινότητας), και να συμβάλλουν στην επανένταξη των ατόμων με ψυχικές διαταραχές σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, βελτιώνοντας έτσι την ποιότητα ζωής τους γενικότερα. Τέλος, θα ήταν ωφέλιμο, η χώρα μας να προωθήσει ένα πιο αποκεντρωμένο σύστημα υγείας, με έμφαση στην αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας φροντίδας, να προωθήσει εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά και εφήβους στα σχολεία, να δοθεί προτεραιότητα στην εξειδικευμένη εκπαίδευση του υγειονομικού προσωπικού, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στο τομέα της υγείας, να υπάρχουν καμπάνιες ενημέρωσης προς τον πληθυσμό σε συνεργασία με τους παγκόσμιους Οργανισμούς Υγείας και Οικονομικής Ανάπτυξης.